

>Onze school is een verhaal

Vorige week vrijdag vond de presentatie plaats, bij CPS in Amersfoort, van [ons boek](#) 'Onze school is een verhaal'. En tjonge wat zijn we er trots op! Het was een mooie bijeenkomst, waarin we de bezoekers kunnen hebben laten ervaren wat we met ons boek bedoelen. Daar ben ik blij mee, want dat was nog wel een van de paradoxen van het boek: hoe stimuleer je de dialoog met een monoloog? Wat we met het boek beogen, is om het gesprek over de essentie van de school (weer) op gang te brengen. Die essentie noemen we identiteit. Dat is misschien een wat beladen woord, zeker op christelijke en katholieke scholen, maar het is onze overtuiging dat iedere school, misschien zelfs iedere organisatie, een identiteit heeft die het waard is om verder te ontwikkelen. Om dat gesprek te voeren, zul je ruimte moeten maken. Het is namelijk een gesprek waarvoor het nodig is dat je elkaar 'ontmoet'. Ook alweer zo'n beladen woord. Met ontmoeten bedoelen we: dat je probeert je te verdiepen in de ander. In gangbare contacten in scholen zijn we vaak vooral bezig anderen te overtuigen van onze mening en onze ideeën. Daarmee krijg je echter nog geen zicht op de dieper liggende drijfveren van de ander. Voor gezamenlijke identiteitsontwikkeling is dat wel nodig. Is identiteit dan zo belangrijk? Kun je niet gewoon je school 'doen' zonder allerlei diepzinnig gepraat? Misschien wel. Feit is dat mensen [ten diepste gemotiveerd worden](#) door de mate waarin ze zich vereenzelvigen met de identiteit van een organisatie. Als die identiteit onbesproken blijft, en het gaat goed, is er niets aan de hand. Ontstaat er onenigheid, of 'gedoe' dan is de kans groot, dat dat niet opgelost wordt, voor er opnieuw een gezamenlijke identiteit ontwikkeld is. Er wordt [veel gepraat over kwaliteit van het onderwijs](#) de laatste tijd. Al snel denk je dan aan citotoetsen en eindexamencijfers. Wat de meeste mensen impliciet onder kwaliteit verstaan heeft echter meer te maken met zachte aspecten: hoe gaan we met elkaar om, op welke extra's leggen we de nadruk, welk mens- en maatschappijbeeld ligt ten grondslag aan het onderwijs? De antwoorden op dat soort vragen geven samen een beeld van de identiteit van de school. Die identiteit komt nooit uit de lucht vallen. Alle scholen hebben een bepaalde traditie, een geschiedenis, die bij de een nog wat sterker leeft dan de ander. Vrijwel altijd zul je, om de vragen over de essentie van de kwaliteit te beantwoorden, terug moeten grijpen op die geschiedenis, om die opnieuw te verbinden met de dagelijkse realiteit. Het goede nieuws is: het organiseren van de ontmoeting in de school, en het stimuleren van de dialoog die daaruit voortkomt, is makkelijker dan je denkt, en levert bovendien veel inspiratie en energie op. Wat er gebeurt, en dat hebben de deelnemers afgelopen vrijdag mogen ervaren, is dat je niet alleen op cognitief niveau met elkaar communiceert, maar ook op het niveau van de concrete ervaring en de emotie. Dat is helaas niet over te brengen op papier, en evenmin op deze een website. Dat moet je gewoon doen. We hopen van harte dat dat met ons boek gaat gebeuren.